YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu neljäs jaosto)
8 päivänä joulukuuta 1998 *

Asiassa T-39/98,

Sadam Zuccherifici Divisione della SECI SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bologna (Italia),

Sadam Castiglionese SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bologna,

Sadam Abruzzo SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bologna,

Zuccherificio del Molise SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Termoli (Italia),

Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (SFIR), Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Cesena (Italia),

edustajinaan asianajaja Vincenzo Cerulli Irelli, Rooma, sekä asianajajat Gualtiero Pittalis ja Giancarlo Fanzini, Bologna, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arsène Kronshagen, 22 rue Marie-Adélaïde,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat John Carbery ja Antonio Tanca, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan sokerijuurikkaan tuottajille annettavan tuen myöntämistä koskevan luvan antamisesta Portugalille ja kansallisten tukien poistamisesta markkinointivuodesta 2001/2002 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2613/97 (EYVL L 353, s. 3) 2 artiklan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Moura Ramos sekä tuomarit R. García-Valdecasas, V. Tiili, P. Lindh ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4; jäljempänä asetus

N:o 1785/81), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 1785/81 ja tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotukeen sovellettavista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1010/86 muuttamisesta 24 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1), 46 artiklassa säädetään, että Italian tasavallalla ja Espanjan kuningaskunnalla on oikeus myöntää artiklassa säädetyin edellytyksin sokerijuurikkaan tuottajille mukautustukea.

2 Asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 kohdassa Italian alue jaetaan "pohjoiseen alueeseen", "keskialueeseen" ja "eteläalueeseen". Sallitut tukimäärät alenevat asteittain ajan kuluessa ("pehmeä lasku"). Sallittujen tukimäärien alentaminen on pohjois- ja keskialueilla merkittävää, mutta eteläalueella vähemmän merkittävää. Markkinointivuoden 1995/1996 osalta sallittu tukimäärä oli siten 8,15 ecua 100 kilogrammaa valkoista sokeria kohti pohjoisella, keski- ja eteläalueella, kun taas viimeisen markkinointivuoden, joka Italian kolmen alueen osalta on vahvistettu, eli markkinointivuoden 1999/2000 osalta määriksi vahvistettiin 1,09 ecua (pohjoinen alue), 2,17 ecua (keskialue) ja 5,98 ecua (eteläalue) 100 kilogrammaa valkoista sokeria kohti. Asetuksessa sallitaan lopuksi, joskin ainoastaan eteläalueelle, markkinointivuoden 2000/2001 osalta 5,43 ecun määrä 100 kilogrammaa valkoista sokeria kohti.

3 Sokerijuurikkaan tuottajille annettavan tuen myöntämistä koskevan luvan antamisesta Portugalille ja kansallisten tukien poistamisesta markkinointivuodesta 2001/2002 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2613/97 (EYVL L 353, s. 3; jäljempänä asetus N:o 2613/97) 1 artiklassa Portugalille annetaan tietyin edellytyksin lupa myöntää markkinointivuosina 1998/1999—2000/2001 sokerijuurikkaan tuottajille mukautustukea. Asetuksen 2 artiklassa säädetään, että markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen 1 artiklassa tarkoitettu tuki sekä asetuksen N:o 1785/81 46 artiklassa tarkoitetut tuet poistetaan.

4 Asetus N:o 2613/97 julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 24.12.1997.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

5 Kantajina olevat yhtiöt omistavat asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohdassa määritellyllä eteläalueella toimivia sokerijuurikkaan jalostus- ja tuotantolaitoksia.

6 Koska kantajat katsoivat, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklalla loukataan lainvastaisesti eteläalueella toimivien sokerijuurikkaan tuottajien etuja, ne nostivat käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.3.1998 jättämällään hakemuksella.

7 Vastaaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittänyt tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.5.1998 jättämällään erillisellä asiakirjalla. Kantajat ovat jättäneet kyseistä oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 13.7.1998.

8 Euroopan yhteisöjen komissio toimitti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.7.1998 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

Asianosaisten vaatimukset

9 Kantajat vaativat kanteessaan, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan;

— velvoittaa asian häviävän asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 Vastaaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Kantajat vaativat tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen osalta jättämissään huomautuksissa kyseisen oikeudenkäyntiväitteen hylkäämistä.

Tutkittavaksi ottaminen

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan nojalla hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Käsiteltävässä asiassa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävästi tietoja asiakirjojen perusteella ja päättää, ettei suullista käsittelyä aloiteta.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

13 Vastaaja väittää, ettei EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa lähtökohtaisesti myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille oikeutta nostaa kannetta yleisesti sovellettavia säädöksiä, kuten neuvoston antamia asetuksia, vastaan.

14 Vastaaja täsmentää tältä osin, että kanteen kohteena olevan säädöksen yleinen sovellettavuus käy ilmi säädöksen nimikkeen lisäksi myös sen sisällöstä. Asetuksen N:o 2613/97 2 artikla ei vastaajien mukaan missään tapauksessa koske kantajia erikseen. Kyseinen säännös ei myöskään koske kantajia suoraan, koska siinä jätetään jäsenvaltioille harkintavaltaa markkinointivuoden 2000/2001 loppuun saakka.

15 Kantajat väittävät, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklalla on oikeusvaikutus, nimittäin tukia koskeva kielto, joka on voimassa markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen. Vastaajien mukaan kielto koskee heitä suoraan, koska kyseinen säännös ei edellytä kansallisten viranomaisten täytäntöönpanotoimenpiteitä.

16 Kantajat väittävät lisäksi, että riidanalainen säännös vaikuttaa erityisesti eteläalueen sokerijuurikkaan tuottajiin. Kantajien mukaan kyseisten tuottajien tärkeän edun mukaista olisi markkinointivuoden 2000/2001 jälkeen säilyttää järjestelmä, jonka perusteella olisi mahdollista myöntää tukia niiden haittojen korvaamiseksi, joita sokerijuurikkaan viljely Etelä-Italiassa ominaisesti aiheuttaa, vaikka järjestelmään kuuluisivatkin progressiiviset vähennykset. Kantajat korostavat, että ne sokerijuurikkaan tuotantoalueet, joilla kantajat toimivat, ovat ainoat Euroopassa, joille on laadittu kansallinen teollinen rakennemuutossuunnitelma ("piano bieticolo saccarifero"), ja tämän suunnitelman täytäntöönpano puolestaan edellyttää tukien säilyttämistä. Näin ollen riidanalainen säännös koskee kantajien mukaan niitä erikseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

17 On muistettava, että perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetusta vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä edellytyksestä, että riidanalainen asetus on tosiasiassa päätös, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Oikeuskäytännössä on lisäksi täsmennetty, että asetuksen ja päätöksen erotteluperusteita on etsittävä siitä, onko kyseessä oleva säädös yleisesti sovellettava (ks. esim. asia C-168/93, Gibraltar ja Gibraltar Development v. neuvosto, määräys 12.7.1993, Kok. 1993, s. I-4009, 11 kohta ja asia T-107/94, Kik v. neuvosto ja komissio, määräys 19.6.1995, Kok. 1995, s. II-1717, 35 kohta). Säädös on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille (ks. asia 307/81, Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 9 kohta; asia C-321/95 P, Greenpeace Council ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 27 ja 28 kohta ja em. asia Kik v. neuvosto ja komissio, määräyksen 35 kohta).

18 Asetuksen N:o 2613/97 2 artiklassa säädetään, että markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen kyseisen asetuksen 1 artiklassa ja asetuksen N:o 1785/81 46 artiklassa tarkoitetut tuet poistetaan. Tällaista toimenpidettä sovelletaan objektiivisesti määritellyssä tilanteessa ja sillä on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille, nimittäin jäsenvaltioille ja sokerijuurikkaan tuottajille. Kyseessä on näin ollen yleisesti sovellettava toimenpide.

19 Oikeuskäytännössä on kuitenkin täsmennetty, että tietyissä tilanteissa yleisesti sovellettava toimi voi koskea joitakin asianomaisista taloudellisista toimijoista erikseen (ks. asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio

18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta). Tällaisessa tapauksessa yhteisön säädös voi olla samanaikaisesti luonteeltaan normatiivinen ja tiettyjä taloudellisia toimijoita kohtaan luonteeltaan päätös (ks. yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Tilanne on tällainen silloin kun kyseinen säädös vaikuttaa luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista (ks. em. asia Codorniu v. neuvosto, 20 kohta ja asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta).

20 Käsiteltävässä tapauksessa on kyseinen oikeuskäytäntö huomioon ottaen tarkistettava, koskeeko asetuksen N:o 2613/97 2 artikla kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi tai onko olemassa sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella nämä erottuvat kaikista muista kyseiseen säännökseen nähden.

21 On todettava, että vaikka asetus on omiaan vaikuttamaan kantajien tilanteeseen, tämä ei kuitenkaan riitä erottamaan niitä kaikista muista. Riidanalainen säännös koskee niitä itse asiassa ainoastaan siksi, että ne objektiivisesti katsoen ovat sokerijuurikasalalla toimivia taloudellisia toimijoita samalla tavalla kuin kaikki muut samaa toimintaa harjoittavat taloudelliset toimijat Euroopan yhteisössä.

22 Verrattaessa Italian eteläalueella nykyisin sovellettavaa järjestelmää Italian muilla alueilla ja Espanjassa sovellettavaan järjestelmään (ks. edellä oleva 2 kohta) voidaan toki todeta, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan vaikutukset voivat olla huomattavasti tuntuvampia Italian eteläalueella, koska sallittujen tukimäärien progressiivinen alentaminen ei ole siellä yhtä merkittävää kuin muilla alueilla. Toisaalta se, että kanteen kohteena olevalla säännöksellä voi olla erilaisia konkreettisia vaikutuksia niiden eri oikeussubjektien osalta, joihin sitä sovelletaan, ei ole ristiriidassa sen kanssa, että säädös on luonteeltaan asetus (ks. tältä osin asia C-409/96 P, Sveriges

Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 37 kohta ja asia T-472/93, Campo Ebro ym. v. neuvosto, tuomio 21.2.1995, Kok. 1995, s. II-421, 36 kohta). Kantajat ovat suhteessa asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tukien sallimista koskevaan järjestelmään ja asetuksen N:o 2613/97 2 artiklassa säädettyyn kieltoa koskevaan järjestelmään sitä paitsi samassa tilanteessa kuin kaikki muut eteläalueella toimivat sokerijuurikkaan tuottajat (ks. vastaavasti asia 34/88, Cevap ym. v. neuvosto, määräys 12.10.1988, Kok. 1988, s. 6265, 15 kohta; asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 42 kohta ja yhdistetyt asiat T-14/97 ja T-15/97, Sofivo ym. v. neuvosto, määräys 25.6.1998, Kok. 1998, s. II-2601, 37 kohta).

23 Edellä mainitusta seuraa, että asetuksen N:o 2613/97 ei voida katsoa koskevan kantajia erikseen. Kantajat eivät näin ollen täytä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

24 Edellä esitetystä seuraa, että kanne jätetään tutkimatta, eikä väliintulohakemusta ole tarpeen käsitellä.

Oikeudenkäyntikulut

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja koska vastaaja on sitä vaatinut, ne on velvoitettava vastaamaan yhteisvastuullisesti oikeudenkäyntikuluista.